

[CHWALICIEL *sb m*

G pl chwalici(e)l(o)w.

Sł stp, Cn brak.

Wyznawca, czciciel, wielbiciel: Ták tedy/ Około łůżby y chwały Bożey/ to wŕzyftko/ coby iedno Ciáło y Krew wymyŕlić y poŕtánowić/ á ták y Człowiek ze wŕzyftkich ŕił łwych vczynić by mogł. to wŕzyftko wpodezrzánium [!] mieć y odrzucić trzebá/ bo tákich chwálicielom [!] Ociec niezuka/ y mieć ich niechce. *WiśnOkaz 340 (Linde s.v. chwalacz).*

Synonim: czciciel.

Cf **CHWALCA**, **FALACZ**

MM